

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Obo/7/2016
Identifikačné číslo spisu:	9016898236
Dátum vydania rozhodnutia:	28.02.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivana Izakovičová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:9016898236.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Ivany Izakovičovej a členiek senátu JUDr. Beaty Miničovej a JUDr. Eleny Krajčovičovej vo veci konkurzu na majetok úpadcu: PRATEX ČADCA a. s. „v konkurze“, so sídlom A. Hlinku 3, 022 01 Čadca, IČO: 31 635 849, s ustanovenou správkyňou konkurznej podstaty JUDr. Vlastou Olekšákovou, so sídlom Slnéčné stráne 13, Banská Bystrica, o rozvrhu speňaženého majetku z podstaty, na odvolanie bývalého správcu konkurznej podstaty JUDr. Jána Gajdoša, proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 19. januára 2016, č. k. 46-24K/193/1999-4098, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 19. januára 2016, č. k. 46-24K/193/1999-4098 v napadnutej časti p o t v r d z u j e .

Odôvodnenie

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie rozhodol o rozvrhu speňaženého majetku z konkurznej podstaty tak, že: I. Odmena a výdavky správcov: JUDr. Ján Gajdoš, so sídlom Ul. 29. novembra 1, Humenné - pohľadávka 5 954,21 eur + 3 319,39 eur, JUDr. Emília Mušková, so sídlom Nám. Slobody 356, Kysucké Nové Mesto - pohľadávka 8 860,62 eur + 82 984,79 eur a JUDr. Vlasta Olekšáková, so sídlom Slnéčná stráne 13, Banská Bystrica - pohľadávka 29 357,90 eur + 497 046,43 eur sú uspokojené a II. zvyšné, neuspokojené pohľadávky štvrtej triedy, špecifikované vo výroku rozhodnutia sa neuspokojujú. Uložil povinnosť správkyňi konkurznej podstaty v lehote 10 dní po právoplatnosti rozvrhového uznesenia podať súdu návrh na zrušenie konkurzu a zbavenie funkcie správcu.

2. V odôvodnení uznesenia súd prvej inštancie uviedol, že uznesením zo dňa 20. decembra 2007 súd prejednal a schválil časť konečnej správy o príjmoch konkurznej podstaty a pohľadávky proti podstate vrátane pohľadávok proti podstate zistených podľa výsledkov prieskumného pojednávania a následne bolo vydané rozvrhové uznesenie, č. k. 46-24K/193/99-Že-3509, zo dňa 20. júna 2008, v ktorom súd rozhodol o rozdelení výťažku získaného zo speňaženia majetku podstaty úpadcu PRATEX Čadca a. s. „v konkurze“, 022 02 Čadca. Rozhodol v ňom o rozdelení finančných prostriedkov na uspokojenie pohľadávok proti podstate - náklady na správu, udržiavanie a speňažovanie, pohľadávky proti podstate zistené na prieskumnom pojednávaní, uspokojenie oddeleného veriteľa a veriteľov zaradených do prvej

triedy a pomerné uspokojenie veriteľov zaradených do tretej triedy. Toto čiastočné rozvrhové uznesenie, nadobudlo právoplatnosť dňa 15. októbra 2008. Správkyňa dňa 23. novembra 2008 podala súdu správu o splnení rozvrhového uznesenia. Konkurzný súd znovu rozhodol o rozdelení výťažku v zostávajúcej časti, resp. vydal konečné rozvrhové uznesenie v zostávajúcej časti, po predchádzajúcom zrušujúcom uznesení odvolacieho súdu v tejto zostávajúcej časti z dôvodu nedoručenia rozhodnutia o konečnej správe predchádzajúcemu správcovi konkurznej podstaty (2Obo/27/2014 z 8. novembra 2014), v ktorom rozhodol o práve na uspokojenie pohľadávok veriteľov zaradených do štvrtej triedy, pretože o nich nebolo právoplatne rozhodnuté a o odmene a výdavkoch správcov tak, ako boli tieto schválené v konečnej správe. Vzhľadom na nedostatok finančných prostriedkov úpadcu, rozhodol o pohľadávkach tejto skupiny veriteľov tak, že sa neuspokojujú. V rozvrhovom uznesení konkurzný súd neuvádzal pohľadávky veriteľov, resp. ich časť, v ktorej boli poprené a veritelia neuplatnili si svoje právo v lehote určenej súdom, alebo ho uplatnili neúspešne a v zmysle § 7 ods. 3 ZKV im v popretej časti zaniklo postavenie účastníka konania. Uznesenie zároveň reflektuje na zmeny v osobách veriteľov vykonané v súlade s § 7 ods. 4 ZKV, na základe vstupu do likvidácie, na výsledky incidenčných konaní a na skutočnosť výmazu z obchodného registra s právnym nástupcom alebo bez právneho nástupníctva.

3. Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie predchádzajúci správca konkurznej podstaty JUDr. Ján Gajdoš, v časti I. Odmena a výdavky správcu JUDr. Jána Gajdoša, navrhol uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Namietol, že súd prvej inštancie nesprávne určil jeho odmenu, keď mal vychádzať pri určení zo správy audítorov Ing. C. G. a Ing. H.K., z ktorej vyplýva, že majetok úpadcu bol činnosťou správcu JUDr. Jána Gajdoša zhodnotený o sumu 21 313 386,88 Sk. Poukázal na to, že úpadca v roku 1998 previedol protizákonne prevažnú časť svojho majetku do vlastníctva obchodnej spoločnosti PRATEX PLUS, s.r.o., Čadca. Uvedol, že z uvedených skutočností je evidentné, že JUDr. Ján Gajdoš ako správca konkurznej podstaty za účelom navrátenia majetku do konkurznej podstaty efektívne využil všetky dostupné právne prostriedky na ochranu a vymoženie majetkových práv úpadcu podliehajúcich konkurzu, ktoré úkony a postupy bližšie špecifikoval. Preto podľa názoru odvolateľa rozdelenie výťažku na odmenu pre bývalého správcu JUDr. Jána Gajdoša vo výške 3 319,39 eur (99 999,94 Sk), vzhľadom na rozsah ním vykonanej činnosti po dobu výkonu funkcie správcu a skutočnosť, že hlavne jeho pričínením boli do majetku úpadcu vrátené nehnuteľnosti vysokej hodnoty, nemôže predstavovať len 0,569 %, teda necelé jedno percento z celkovej sumy konkurznej odmeny vo výške 583 350,63 eur.

4. Správkyňa konkurznej podstaty sa na odvolanie bývalého správcu konkurznej podstaty JUDr. Jána Gajdoša písomne nevyjadrila.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (ďalej aj „odvolací súd“), [§ 470 ods. 1, 4 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C. s. p.), oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je možné podať odvolanie, bez nariadenia pojednávania, viazaný rozsahom odvolania, odvolacími dôvodmi a zisteným skutkovým stavom súdom prvej inštancie (§ 379, § 380 ods. 1, § 383 C. s. p.), prejednal odvolanie a dospel k záveru, že odvolanie bývalého správcu JUDr. Jána Gajdoša, nie je opodstatnené.

6. Vzhľadom k tomu, že odvolanie bolo podané pred 1. júla 2016, t. j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“), odvolací súd postupoval v zmysle ustanovenia § 470 ods. 2 C. s. p., na základe ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

7. Z obsahu spisu vyplýva, že napadnutým rozhodnutím je rozvrhové uznesenie v časti I. Odmeny a výdavky správcov, vydané podľa ust. § 30 a nasl. ZKV. Z ustanovenia § 30 ods. 1 ZKV vyplýva, že nevyhnutným predpokladom pre vydanie rozvrhového uznesenia je, že súd právoplatne schválil konečnú správu o speňažení majetku z konkurznej podstaty a o vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcov konkurznej podstaty (ďalej len „konečná správa“). Otázka správnosti vyúčtovania odmeny správcov a ich výdavkov by mala byť právoplatne vyriešená ešte pred vydaním rozvrhového uznesenia, čo platí aj pre ustálenie výšky sumy určenej na rozdelenie. Voči súdom schválenej konečnej správe má bývalý

správca právo podať odvolanie v časti, ktorá upravuje jeho práva, t.j. v časti odmeny a výdavkov správcov. Uznesením zo dňa 27. júna 2013, č.k.46-24K/193/99-Že-3960 súd prvej inštancie schválil konečnú správu o speňažení majetku z podstaty a vyúčtovanie odmeny a výdavkov správcov konkurznej podstaty. Odvolateľ využil možnosť podať odvolanie proti uzneseniu o schválení konečnej správy (č. l. 4044) a odvolací súd uznesením zo dňa 28. novembra 2014, č. k. 2Obo/36/2014-4034 schválenie konečnej správy súdom prvej inštancie, v odvolateľom napadnutej časti, potvrdil ako vecne správne. Rozhodnutie o schválení konečnej správy nadobudlo právoplatnosť dňa 30. januára 2015. V písomnom vyhotovení uznesenia sa súd podrobne vysporiadal so všetkými námietkami bývalého správcu proti konečnej správe v časti odmeny a výdavky správcov. Správnosť jeho záverov následne potvrdil aj Najvyšší súd Slovenskej republiky (ako súd odvolací).

8. Porovnaním obsahu odvolania bývalého správcu proti rozvrhovému uzneseniu a jeho odvolania proti uzneseniu o schválení konečnej správy, odvolací súd zistil, že odvolateľ opakovane namieta tie isté skutočnosti, a to postup pri určení pomeru odmeny správcov konkurznej podstaty úpadcu. Pretože tieto skutočnosti už boli súdmi oboch stupňov preskúmané v rámci konania o návrhu na schválenie konečnej správy a bolo o nich právoplatne rozhodnuté. Námietky, ktoré by sa týkali správnosti samotného rozvrhu, odvolanie neobsahuje.

9. Keďže odvolateľ vo svojom odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, ktorými by spochybnil vecnú správnosť rozvrhového uznesenia v napadnutej časti a odvolacím súdom neboli zistené ani vady konania v zmysle § 389 ods. 1 C. s. p., Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici v napadnutej časti podľa § 387 ods. 1 C. s. p. ako vecne správne potvrdil.

10. Uznesenie prijal odvolací senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu dovolanie nie je prípustné.